GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Llocs de frontera.

Opinió | 28/09/2009 | 12:24

Bona lliçó que hem viscut ben de prop els últims anys en la política d'aquí.

Lloc de frontera- Sèrbia vol presentar la seva candidatura per esdevenir algun dia membre de la Unió Europea. Mira al seu voltant i no entén que Albània o Macedònia ja sigui països candidats.

Els Balcans occidentals i la seva integració en el club europeu és el gran tema dels propers anys, molt més que la integració de Turquia, que és produirà o no en funció d'uns criteris objectius de convergència que avui per avui no es donen. Formo part d'una delegació en la qual també s'integren els diputats Àlex Sáez, Juan Moscoso, Soledad Becerril i el senador Iñaki Anasagasti. Aquests últims anys sempre hem prestat atenció als nous Estats balcànics que van sortir més malparats de les guerres dels anys noranta del segle passat: Bòsnia-Herzegovina, Croàcia, Macedònia...per això aquest viatge a l'epicentre dels més forts en les guerres que van donar pas a la descomposició de Iugoslàvia és especialment interessant. Una part significativa de la societat, i alguns dels partits que tenen representació en el parlament, tenen una posició de comprensió cap a les guerres recents.

Segur que algun dels diputats amb els que ens vam reunir tenen coneixement de on s'amaguen alguns dels criminals de guerra que encara no han estat entregats al Tribunal de la Haia. Quina manera més diferent d'afrontar la transició! És clar que en aquest cas, Iugoslàvia es va esmicolar.

Sobre Belgrad van caure les bombes de la OTAN essent secretari general Javier Solana i amb una Secretaria d'Estat nord-americana, Madeleine Albright, tan aplaudida com mancada de mandat de Nacions Unides per decidir entrar a foc en els Balcans. En aquell moment va sorgir el concepte del dret d'ingerència que avui en diem "obligació de protegir". En aquell moment Emma Bonino, comissària europea, va fer una gran feina d'ajuda humanitària als Balcans. Convé llegir la història de Sèrbia i de Belgrad (la ciutat blanca) perquè és la història d'un lloc de frontera, els llocs interessants són els llocs de frontera. Frontera tants cops alterada entre l'imperi austrohongarès i l'imperi otomà. Kalemegdan no és només el promontori rocós i fortificat que s'alça sobre la confluència dels rius Danubi i Sava, és el balcó d'Europa sobre l'imperi otomà que ha anat i tornat sobre aquelles terres. És indispensable visitar els llocs de frontera , les falles entre dos mons d'abans. Avui és possible que els vells enemics siguin socis del mateix club. En part, aquesta és la grandesa de l'Europa unida.

Privacitat- ¿Té dret el president del Govern a resguardar la privacitat de les seves filles fins al punt de fer retirar una foto oficial de l'agència Efe on apareixen les famílies Zapatero i Obama i que també ha estat retirada de la pàgina oficial de la Casa Blanca? Sóc partidari d'una esfera de privacitat dels personatges públics i sobre això hi ha escrita força jurisprudència. Dit això i un cop vista la foto de la Casa Blanca amb la cara de les filles de Zapatero difuminades, la pregunta és una altra: com poden anar aquestes dues criatures a la Casa Blanca vestides a l'estil Dr. Martens?

Afganistan- Dimecres a la tarda, debat i votació durant moltes hores a la Comissió de Defensa sobre l'enviament de més militars a la missió de la OTAN a Afganistan. La ministra Carme Chacón és una dona tossuda que sempre vol guanyar 10 a 0 en el debat parlamentari –cosa no

prudent en el mig termini- però els portaveus de defensa també som tossuts. Aquest debat ha marcat un punt d'inflexió: el govern no tindrà més xecs en blanc per enviar soldats en missions internacionals i el parlament controlarà més la política exterior de defensa. Per preparar el debat, he parlat amb el diplomàtic Francesc Vendrell, ambaixador durant molts danys de Nacions Unides a Kabul.

Ara, des de Londres, veu com canvia l'objectiu de la missió i apunta els molts perills que Afganistan sigui, un cop més, un fangar. Són vuit anys de presència militar i la resolució ha de ser ferma i, segurament, dolorosa. Tots els aliats parlen de guerra oberta, menys la ministra de defensa que no pronuncia ni un cop la paraula guerra associada a Afganistan. Ara farà vint anys de la caiguda del mur de Berlín, el final d'una època...però una nova època va començar l'11 de setembre de 2001, i Afganistan va ser el primer escenari on es va lliurar una batalla real que tenim ben a prop. Aquesta setmana una dona amb burka presumpta membre d'una cèl·lula terrorista islamista radical no ha pogut declarar a l'Audiència perquè els jutges i fiscals li volen veure la cara. El que poca gent sap és que aquesta dona vivia a Vilanova i la Geltrú, a pocs carrers de on viu un amic de fa molts anys. Des d'allí preparaven un atemptat avortat en el metro de Barcelona. Guerres difuses, perill difús.

Alemanya- El vell canceller Helmut Kohl ha sortit del seu retir en la recta final de la campanya electoral per les eleccions alemanyes d'avui diumenge per dir que ell no és partidari de repetir la gran coalició de democratacristians i socialdemòcrates i que prefereix un govern més coherent en el seu programa. El canceller Kohl sosté que amb un pacte dels pols oposats, al final el país no avança perquè molts temes queden aparcats. La gran coalició fou un compromís històric per treure, per segon cop, Alemanya de la recessió però ara que el país ja torna a tenir indicadors positius, prefereix una coalició del seu partit amb els liberals. Les coalicions de pols oposats acaben anul·lant la iniciativa governamental. Bona lliçó que hem viscut ben de prop els últims anys en la política d'aquí.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/14497-llocs-de-frontera.htm